



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Patrum ex Concilio Tridentino sententia de non adeundis Ecclesijs
heterodoxorum. n. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1580.

Ista cunctis commendatur Catholicorum animis inferenda; quod etiam se ab errore & Schismate, (quod illâ conformitate exerceretur, & sensim serperet latius) tueantur; etsi enim pauci fortassis aliqui sat fortes futuri essent ad frequentia de superiori loco corrupti verbi ministrorum tela sustinenda, vulgus tamen facile cederet cum immunitate à multis, morum licentiâ, & specie quadam simulata veritatis tentaretur. Et verò ea sententia robur pridem obtinuerat Patrum in Concilio Tridenti Congregatorum frequenti suffragio; Cui accessit deinde *Toleti* Cardinalis hæc assertio. "Cum tale Edictum sit contra Ecclesiam Catholicam, & in hæretici erroris fauorem, confirmationem, & protestationem quandam, non est ei vlla ratione obediendum. Interesse enim hæreticorum conciliabulis, & eorum Ecclesias indistinctè tanquam vnus eorum frequentare, non solum est veram fidem & Religionem occultare, sed falsam sectam cultu quodam exteriori ad id ordinato profiteri, quod iure diuino prohibetur, nec vlla dispensatione licitum esse, nec vlla temporarium bonorum amissione iustificari potest. Protestatio autem illa, quæ à nonnullis Catholicis fit, à peccato non excusat, cum sit contraria facto; factum enim, si tale est, vt describitur, nempe, hæreticorum Ecclesias frequentare, & eorum conciliabulis in quibus de Religione agitur tanquam vnus illorum interesse, protestatio quædam est exterior sectæ eorundem, & in hunc finem tale edictum sancitum est. Hæc *Toletus* his diebus rogatus respondit, & postliminio literis suis confirmauit *Paulus Quintus* Pontifex Maximus; vt libro octauo narrabitur. Exemplum vero sententiæ Patrum Concilij Tridentini huc etiam transferendum duxi, nō ad nudam memoriam, sed ad antiquorum Catholicorum commendandam aduersus diuinum obsequium sinceram mentem, cæterorum in recta quam hætenus incesserunt via confirmationem; quos omnes Reuerendissimi Patres ad hoc ipsum ex toto numero selecti his verbis consalutant,

Toletus 14.
Iouij An.
1581.

VI Pax Christi quæ exsuperat omnem sensum custodiat corda vestra & intelligentias vestras. Amen.

Viri dignitate conspicui, Religione & multis nominibus illustres, æquam atq; honestam postulationem vestram ad nos detulerunt N. N. Quam à vobis ad se perlatam esse asserbant, cuius hoc est exemplum.

Catholico-
rum Postu-
latio.

Religione in Anglia mutatâ, & pænâ propositâ si quis diebus Dominicis & festis à Templis abstineat interim dum Psalmi & ex vtroque Testamento lectiones lingua vulgari recitantur, Laici multi & Catholici Nobiles & Deum timentes partim iam in carcere agentes, partim mox eò coniiciendi, amicorum & consanguiniorum precibus, admonitionibus, & imminentium periculorum metu inuitantur, vt saltem eatenus se de sententia deduci permittant, vt in Templis protestantium tantisper interesse velint diebus Dominicis & aliis festis dum Psalmi eorum more linguâ vulgari decantari soliti, & lectiones ex Biblijs linguâ item populari de promptâ, necnon Conciones (quæ ad eorum dogmata approbanda frequentius haberi commemorantur) fiunt. Iam qui

qui huc vsque nullo modo adduci potuerunt vt publicis prædictis precibus & Concionibus interessent; magnopere edoceri postulant quid ijs faciendum censeant viri pij & docti. Nam si nullo animæ periculo, aut nulla Dei offensione publico Regni sui decreto parere & obedire liceat, libenter id fecerint; Contra verò si quod in hac re periculum sit salutis æternæ aut læsæ Diuinæ Maiestatis, quiduis perpeti decreuerunt potius quam quidquam agere aut permittere vnde Deum offensum iri aut iratum intelligant. Hæc quæstio cum multas pias & Religiosas Conscientias exerceat & cõturbet, rogandi estis omnes per viscera misericordiæ, & caritatis quam Chriftus à suis omnibus exigit vt eam palam & dilucidè quam primum expediatis quâ multi in hoc regno implicati torquentur.

VII. Quod hæc Charta complectitur nullius nomine singulariter profertur, quia non ad vnum aliquem pertinet, quod hic petitur, sed ad omnes ferè Nobiles quos Anglia habet Catholicos, quibus iam multis modis pericula intentantur. His vniuersis in tua Illustrissima Dominatione magna auxiliij spes affulget, si eadem vel Dei, vel Nobilitatis respectu agere dignabitur cum amicis quos in Concilio habet Tridentino, vt huic quæstioni, quæ totius Nobilitatis nomine hic adiuncta est, responsum maturum & deliberatum accommodetur, & huc commodè tuæ dominationis operâ perferatur; in quo haud dubiè acquiescent perturbata Conscientiæ, si ex te tam sancto & nobili Patre certiores fieri possint quid patres de hac re iudicent; quamquam fortassis tutum non fuerit hanc quæstionem publicè in Concilio proponi nè res diuulgata nostrorum protestantium animos exacerbet, & aliquibus periculum acceleret, nisi tuæ prudentiæ aliter videatur. Ideo tua prudentia consultius fecerit si ita cum electis quibusdam hanc causam egerit, vt quod ipsi in hac causa (pijsissimis & doctissimis Theologis consultis) significarint, id perinde valeat ac si vniuersi patres sententiâ dixissent. Caterum hoc totum Tuæ Dominationis iudicio ac arbitrio relinquere satis sit, vt ipsa quod magis in rem esse prospiciet, id libere agat. Qui in Anglia nunc sunt Theologi partim metuunt, partim variè respondent: ideò planè omnibus satisfaciet quod Te procurante ex Tridento huc respondebitur.

VIII. Pro quo vestro tam firmo, Christiano, & verè Religioso animo non possumus non D.O.M. summas agere gratias, & vobis maximopere gratulari. Etsi enim calamitatum vestrarum sensus cunctos vehemèter tangat & cruciet (vt Christiana caritas hortatur, quæ tã arcto necessitudinis vinculo omnes deuinctos & constrictos tenet vt mutua efficiat membra, atque ita fratrum commoda atque incommoda non aliena sed propria ducat) in illis tamen est non minima consolatio quod calamitosi temporibus istis, & in eo potissimum regno in quo fides ac Religio iacent, cernimus nullo iniuriarû concursu, aut metu vi, Caritatis vestræ ardorem aut fidem conuelli, aut constantiam labefactari, quinimo eos vos esse qui in tanta rerum confusione, molestiarumque turbulentissima tempestate nunquam curaueritis genua ante Bâal, non sine

Ad postulationem
responsum